

MODLARSKI (3) ai

o oraz a jasne.

pl G modlarskich (2). ◇ A subst modlarski(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „modlarz” ‘bałwochwalca’ (3) :

a. *Taki, który jest wynikiem działania modlarza (1) :* y rozełłał [Jozafat] po wżytkim kroleŃwie fwoim kápłany/ áby ludu poŃpolitemu kazáli á náuczáli drogi prawdziwey/ a wyŃtrzegáli z błędow modlárŃkich lud poŃpolity/ ktorym Ńie iuż było wiele pozarażało ludzi w ZydoŃtwie. *BielKron* 84.

b. *Taki, który jest przeznaczony dla modlarza (2) :*

Wyrażenia: »bożkowie modlarscy« (1): Záltąpił mu Prorok y rádził áby s łobą nie brał Izráelitow/ bo s łobą noŃili bożki modlárŃkie/ áby im dáli zwycięŃtwo. *BielKron* 87.

»bożnica modlarska« (1): Przeto z iey rády y roŃkazania nábudował bożnic modlárŃkich/ y fáłŃzywych prorokow tákież kápłanow náadzał do Báláálowey modły. *BielKron* 84.

Synonimy: bałwański, bałwochwalny, bałwochwalski, pogański.

JB